

PRESUDA SUDA

21. listopada 1975. (*)

U predmetu C-24/75,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku, na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, koji je uputio Tribunal du travail de Bruxelles (Radni sud u Bruxellesu, Belgija), jedanaesto vijeće, u postupku između

Terese Petroni, s boravištem u Cagliju (Italija),

Silvane Petroni, s boravištem u Fanu (Italija)

i

Office national des pensions pour travailleurs salariés (ONPTS) (Državni mirovinski zavod zaposlenih osoba, Belgija), sa sjedištem u 1060 Bruxellesu,

o valjanosti i tumačenju članka 46. stavka 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149 od 5. srpnja 1971., str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 5., svezak 5., str. 7.),

SUD,

u sastavu: R. Lecourt, predsjednik, R. Monaco, H. Kutscher, predsjednici vijeća, A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart i A. O'Keeffe, suci,

nezavisni odvjetnik: J. P. Warner,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Odlukom od 24. veljače 1975. koju je Tajništvo Suda zaprimilo 6. ožujka 1975. Tribunal du travail de Bruxellesu (Radni sud u Bruxellesu) je na temelju članka 177.

Ugovora o EEZ-u uputio tri pitanja o valjanosti i tumačenju članka 46. stavka 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149 od 5. srpnja 1971., str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 5., svezak 5., str. 7.).

- 2 Pitanja su upućena u okviru postupka koji se između belgijske ustanove nadležne za isplatu mirovina zaposlenih osoba i nasljednikâ radnika migranta vodi o izračunu mirovine na koju je potonji imao pravo do dana svoje smrti.
- 3 Taj je radnik navršio razdoblja osiguranja u Belgiji i u Italiji, a u prvoj državi zadovoljio je sve uvjete koje nacionalno zakonodavstvo zahtijeva za stjecanje prava na davanje koje je, izračunano na temelju tog zakonodavstva, iznosilo 34 358 franaka.
- 4 Međutim, za stjecanje svojega prava na davanje u drugoj državi članici morao se pozvati na odredbe članka 45. Uredbe 1408/71 i za izračun tog davanja zbrojena su stvarno navršena razdoblja osiguranja u dvjema državama članicama, a talijansko davanje određeno je razmjerne.
- 5 Pozivajući se na pravilo ograničenja preklapanja davanja predviđenih u različitim državama članicama, koje je utvrđeno u članku 46. stavku 3. Uredbe br. 1408/71, belgijska ustanova umanjila je davanje na 26 427 franaka.
- 6 Taj zbroj predstavlja teoretski iznos belgijskog davanja, tj. iznos koji bi bio dostignut da su navršena razdoblja osiguranja u dvjema državama članicama bila navršena u Belgiji, umanjen za talijansko davanje izračunano nakon zbrajanja i razmjernog određivanja.
- 7 Tim načinom izračuna belgijske ustanove nastoji se ostvariti načelo prema kojem se radniku migrantu jamči da će ukupno primiti, po osnovi različitih mirovina koje mu dodjeljuju različite države članice, iznos koji je jednak najvišem davanju koje bi dobio da je tijekom cijelog svojeg radnog vijeka podlijegao zakonodavstvu jedne od tih država članica.
- 8 Na temelju istog načela taj iznos predstavlja najviši iznos koji ukupno može primiti po osnovi različitih mirovina.
- 9 Pitanjima koja je uputio nacionalni sud pita se može li se to pravilo, utoliko što predstavlja ograničenje preklapanja, primijeniti na slučajeve kao što su to oni u ovom predmetu, i ako je odgovor potvrđan, može li se to pravilo smatrati nespojivim s člankom 51. Ugovora o EEZ-u.

Prvo pitanje i prvi dio drugog pitanja

- 10 Ovim se pitanjima pita je li članak 46. stavak 3. Uredbe Vijeća br. 1408/71 spojiv s člankom 51. Ugovora i, ako je odgovor potvrđan, treba li se primijeniti na mirovinu

odobrenu radniku migrantu na temelju razdoblja osiguranja koja se ne preklapaju ni u jednom razdoblju koje je služilo kao osnova za izračun mirovine dodijeljene u drugim zemljama Zajednice.

- 11 Članci 48. i 51. Ugovora o EEZ-u temelj su, okvir i granica uredaba u području socijalne sigurnosti radnika migranata.
- 12 Članak 51. Vijeću nalaže da u području socijalne sigurnosti usvaja mjere „nužne“ za omogućavanje slobode kretanja radnika, određujući zbrajanje ukupnog staža koji se uzima u obzir na temelju zakona različitih zemalja radi stjecanja i zadržavanja prava na naknadu i obračun visine naknade.
- 13 Cilj članaka 48. do 51. Ugovora o EEZ-u ne bi se postigao ako bi, nakon ostvarivanja prava na slobodu kretanja, radnici migranti izgubili pogodnosti socijalne sigurnosti koje im u svakom slučaju osigurava zakonodavstvo samo jedne države članice.
- 14 Članak 51. u biti se odnosi na slučaj kada zakonodavstvo države članice, zbog nedostatnog broja navršenih razdoblja osiguranja na koje se primjenjuje to zakonodavstvo, samo po sebi pojedincu ne daje pravo na davanje ili mu daje pravo samo na davanje koje je manje od najvišeg.
- 15 Radi rješavanja tog problema taj članak predviđa, u korist radnika koji je uzastopno ili naizmjence podlijegao zakonodavstvu dviju ili više država članica, zbrajanje razdoblja osiguranja navršenih na temelju zakonodavstva svake od tih država.
- 16 Zbrajanje i razmjerne određivanje stoga se ne trebaju primijeniti ako je njihov učinak smanjenje davanja na koja zainteresirana osoba ima pravo na temelju zakonodavstva jedne države članice, samo na osnovi razdoblja osiguranja navršenih prema tom zakonodavstvu, međutim uz uvjet da ta metoda ne dovede do preklapanja davanja u istom razdoblju.
- 17 Zbrajanje se ne primjenjuje i kada se razdoblja osiguranja navršena u dotičnoj državi poklapaju s razdobljima osiguranja navršenima u drugoj državi članici.
- 18 To tumačenje izričito potvrđuje članak 45. Uredbe Vijeća 1408/71 prema kojemu ustanova države članice čije zakonodavstvo uvjetuje stjecanje, zadržavanje ili ponovno uspostavljanje prava na davanja navršavanjem razdoblja osiguranja uzima u obzir, samo „u potrebnoj mjeri“, razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu drugih država članica.
- 19 Time što je donijelo Uredbu 1408/71 Vijeće je, dakle, namjeravalo provedbena pravila koja ona donosi uskladiti sa zahtjevima članka 51. Ugovora o EEZ-u.
- 20 Članak 46. stavak 3. javlja se kao pravilo ograničavanja preklapanja i Vijeće, u izvršavanju svojih ovlasti koje ima na temelju članka 51., u području koordinacije sustava socijalne sigurnosti država članica ima ovlast urediti, u skladu s odredbama

Ugovora, načine ostvarivanja prava na socijalna davanja koja zainteresirane osobe imaju na temelju Ugovora.

- 21 Međutim, s člankom 51. Ugovora o EEZ-u nije spojivo ograničenje preklapanja davanja koje bi dovelo do smanjenja prava koja zainteresirane osobe već imaju u državi članici, a koja proizlaze iz jednostrane i izravne primjene nacionalnog zakonodavstva.
- 22 Stoga treba zaključiti da je članak 46. stavak 3. nespojiv s člankom 51. Ugovora o EEZ-u u mjeri u kojoj nalaže ograničenje preklapanja dvaju davanja stečenih u različitim državama smanjenjem iznosa davanja stečenog na temelju samo jednog nacionalnog zakonodavstva.
- 23 Ostala su pitanja stoga bespredmetna.

Troškovi

- 24 Troškovi talijanske vlade, Vijeća i Komisije Europskih zajednica, koji su Sudu podnijeli očitovanja, ne nadoknađuju se.
- 25 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred nacionalnim sudom, na tom je суду da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

SUD,

o pitanjima koja mu je odlukom od 24. veljače 1975. uputio Tribunal du travail de Bruxellesu (Radni sud u Bruxellesu), jedanaesto vijeće, odlučuje:

Članak 46. stavak 3. nespojiv je s člankom 51. Ugovora o EEZ-u u mjeri u kojoj nalaže ograničenje preklapanja dvaju davanja stečenih u različitim državama smanjenjem iznosa davanja stečenog na temelju samo jednog nacionalnog zakonodavstva.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 21. listopada 1975.

[Potpisi]

* Jezik postupka: francuski